

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913210889
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7913210889.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci žalobcu: L. L., M.. XX.XX.XXXX, Q. A. XXX/X, XXX XX R., zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Zdeňka Vokálová, Hlavná 61, 0801 Prešov proti žalovanému: RAPID life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31690904 so sídlom Garbiarska č. 2, Košice v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach zo dňa 19.01.2012 sp. zn. 3C/1861/2012.

II. Súd odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu v Košiciach zo dňa 19.01.2012 sp. zn. 3C/1861/2012 do právoplatného rozhodnutia vo veci Okresného súdu Trebišov 12C/134/2013 o návrhu žalobcu.

III. Nevyhovuje návrhu žalovaného z 21.10.2013 na prerušenie konania.

IV. Žalovaný je povinný uhradiť štátu na účet Okresného súdu Trebišov súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 331,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení tohto rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice z 19.01.2012 spisovej značky 3C/1861/2012. Návrh odôvodnil tým, že uvedeným rozsudkom mu bolo uložené uhradiť pre odporcu 285,30 Eur ako aj trovy rozhodcovského konania vo výške 276,00 Eur, do 5 dní od doručenia tohto rozsudku. Návrh odôvodnil tým, že Arbitrážny súd Košice nemal právomoc na konanie a rozhodovanie o návrhu odporcu, pretože rozhodcovská doložka, na základe ktorej mala byť právomoc Arbitrážneho súdu Košice založená, je neplatná. Navrhovateľ odôvodňuje neplatnosť rozhodcovskej záložky tým, že pri podpise poisťnej zmluvy mu boli dané na podpis aj Všeobecné poisťné podmienky odporcu, súčasťou ktorých bol aj text dohody o rozhodcovskej doložke. Podľa navrhovateľa však táto rozhodcovská doložka nemôže byť platná, pretože vylučuje, aby ktorýkoľvek z účastníkov poisťnej zmluvy v prípade sporov mohol svoje právo a nárok uplatniť aj na všeobecnom súde.

Odporca žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť. Tvrdil, že poisťná zmluva uzavretá medzi účastníkmi nie je spotrebiteľskou zmluvou a preto nemožno na platnosť rozhodcovskej doložky aplikovať tie hmotno - právne ustanovenia príslušných právnych noriem, ktoré oprávňujú namietať neplatnosť rozhodcovskej doložky iba pri spotrebiteľských zmluvách. Podľa odporcu, aj keby príslušná zmluva o poistení uzavretá

medzi účastníkmi bola spotrebiteľskou zmluvou, tvrdenie navrhovateľa o neplatnosti rozhodcovskej doložky nemá oporu v platnej právnej úprave, pretože v čase podpisu poistnej zmluvy ako aj dohody o rozhodcovskej doložke bol navrhovateľ vzhľadom na jeho vedomosť o právnej úprave a vzhľadom na stupeň jeho znalosti a vedomosti o celom obsahu zmluvy dostatočne spôsobilý na to, aby či už uvedenú zmluvu alebo rozhodcovskú doložku nepodpisal. Odporca ďalej uvádza, že navrhovateľ pri podpise zmluvy podpísal aj záznam, v ktorom je obsiahnuté jeho prehlásenie, že informácie sprostredkovateľom poistenia mu boli podané vyčerpávajúco, jasne, aby im porozumel.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil toto:

Dňa 04.01.2012 podal odporca na Arbitrážny súd Košice žalobu z 02.01.2012, ktorou žiadal, aby Arbitrážny súd Košice rozhodol o jeho pohľadávke voči navrhovateľovi, ktorá pozostáva z nezaplatenej pohľadávky 285,30 Eur. Zároveň žiadal, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť trovy rozhodcovského konania.

Arbitrážny súd Košice bez nariadenia pojednávania dňa 19.01.2012 rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 3C/1861/2012 tak, že uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť pre odporcu sumu 285,30 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,00 Eur do 5 dní od doručenia tohto rozhodcovského rozsudku. Tento rozhodcovský rozsudok bol doručený navrhovateľovi 18.06.2013.

Navrhovateľ dňa 16.07.2013 podal na Okresnom súde Trebišov žalobu proti odporcovi ktorou žiadal, aby súd vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok zrušil z dôvodov vyššie uvedených.

Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil zo spisu Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/1861/2012 ako aj zo žaloby navrhovateľa.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že odporca uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde ako nárok z poistnej zmluvy uzavretej odporcom ako poistníkom a navrhovateľom ako poistencom. Ide o poistnú zmluvu zo dňa 11.02.2008 číslo XXXXXXXXXX. Predmetom poistnej zmluvy bolo životné poistenie. Rovnako nie je sporné medzi účastníkmi, že k zmluve boli pripojené všeobecné poistné podmienky ani to, že obsah týchto poistných podmienok potvrdil navrhovateľ vlastnoručným podpisom dňa 11.02.2008. Súčasťou Všeobecných poistných podmienok sú aj osobitné zmluvné dojednania vyššie uvedenej poistnej zmluvy. V bode 2. osobitných zmluvných dojednaní sa uvádza, že poistník a poisťovňa vyjadrujú spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatnú vôľu a v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Aj osobitné zmluvné dojednanie je opatrené podpisom navrhovateľa ako aj osoby konajúcej za odporcu.

Podľa § 40 ods. 1 písm j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského súdu, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzne právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnou alebo inom právnou vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona, ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. na ochranu spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konanie v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť

ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá používa služby pre osobnú potrebu.

Podľa § 2 ods. b) zákona č. 250/2007 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec.

Podľa § 2 písm. i) zákona č. 250/2007 Z. z., sa na účely tohto zákona rozumie službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne, s výnimkou činnosti upravených osobitnými predpismi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zrušil vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok potom čo zistil, že rozhodcovská doložka uzavretá medzi účastníkmi dňa 11.02.2008 spočíva v tom, že o nárokoch navrhovateľa vyplývajúcich z vyššie uvedenej poisťnej zmluvy môže výlučne rozhodovať iba rozhodcovský súd je neplatná lebo odporuje zákonu. Takto formulovaný text rozhodcovskej doložky z 11.2.2008 nie je medzi účastníkmi sporný. Vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, dohoda rozhodcovskej doložky je neplatná, pretože sa v nej uvádza, že spory s dodávateľom vyplývajúce s poisťnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi je oprávnený riešiť výlučne rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní. V prípade neprijateľných podmienok ide stále o porušenie všeobecne právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a preto u navrhovateľa je daný dôvod na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z.

Pokiaľ odporca žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že v prípade zmluvy uzavretej medzi účastníkmi nemôže ísť o spotrebiteľskú zmluvu, tak súd sa nestotožňuje s týmto jeho tvrdením, pretože toto jeho tvrdenie nemá oporu ani vo vykonanom dokazovaní ani v platnej právnej úprave. Rovnako aj ostatné dôvody uvádzané odporcom v súvislosti s absenciou zákonných dôvodov na strane navrhovateľa na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemajú pre konečný záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky žiadny právny ani skutkový význam. Súd poznamenáva, že ani v jednom z týchto svojich tvrdení odporca neargumentuje tým, že by obsah rozhodcovskej doložky bol v súlade s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Preukázanie skutočnosti, že obsah rozhodcovskej doložky rigorózne určuje, že spory medzi účastníkmi sa majú riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní, činí zo zákona takúto dohodu o rozhodcovskej doložke neplatnou.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku je ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z.

Dohoda o rozhodcovskej doložke je neplatným právnym úkonom, pretože odporuje zákonu, teda ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, ide o absolútnu neplatnosť dohody o rozhodcovskej doložke. Z uvedeného dôvodu súd určil, že je to dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona 244/2002, pretože rozhodcovský súd porušil všeobecne záväzný predpis na ochranu spotrebiteľa, ktorým je práve ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka. Toto vyplýva aj z poznámky pod čiarou ako odkaz č.13 a práve na § 53 Občianskeho zákonníka.

Na návrh navrhovateľa súd podľa § 40 ods. 2 zákona 244/2002 Z. z. odložil vykonateľnosť vyššie citovaného rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že konanie o zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku nie je právoplatne skončené, a vo veci je rozhodnuté tak, že sa rozhodcovský rozsudok zrušuje.

Súd nevyhovel návrhu odporcu na prerušenie tohto konania do právoplatnosti ukončenie konania vo veci Najvyššieho súdu Bratislava sp. zn. 6Cdo/1/2012, keďže Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením z 10.7.2013 č. II. ÚS 382/2013 rozhodol o prijatí ústavnej sťažnosti odporcu, ktorou odporca namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu vo veci NS Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/1/2012. Odporca tvrdil, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci II. ÚS 382/2013 rozhodne v prospech neho rovnako, ako už raz rozhodol v obdobnej veci NS Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/5/2012, keď nálezom z 10.07.2012 č. II. ÚS 499/2012 jeho sťažnosti vyhovel. Po oboznámení sa z vyššie uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky súd konštatuje, že predmetný nález nemá taký súvis s vecou Okresného súdu Trebišov 12C/126/2013, ktorý by odôvodňoval prerušenie konania z niektorých dôvodov uvedených v § 109 a 110 O.s.p. Z citovaného nálezu súd zistil, že predmetom konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a Najvyšším súdom Slovenskej republiky je exekučné konanie ako aj posudzovanie porušenia práva účastníka konania spočívajúcou v odňatí jeho možnosti konať pred súdom.

Súd v tomto smere poukazuje na nález ÚS SR z 24.10.2013 č. I. ÚS 38/2013-50 ktorým rozhodol, že ústavná sťažnosť odporcu vo veci Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 CoE157/2011 je nedôvodná. Súd konštatoval, že rozhodcovská doložka v znení ako ju v zmluvách uvádzal odporca je neplatná resp. neprijateľná.

Navrhovateľ je oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. zákona č. 71/1992 Zb., pretože ako spotrebiteľ sa domáha ochrany svojho práva na súde. Keďže odporca nebol v konaní úspešný, súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 331,50 Eur.

Navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom. Trovy právneho zastupovania špecifikované v podaní zo 17.03.2014 takto:

26.06.2013	Prevzatie a príprava zastupovania	60,07 Eur
15.07.2013	Písomne podaná žaloba na OS Trebišov	60,07 Eur
22.11.2013	Prevzatie a príprava zastupovania	60,07 Eur
13.12.2013	Účasť na pojednávaní	60,07 Eur
	Strata času 6 x 13,01	78,06 Eur
	Cestovné- $(1,455 \times 6,9) = 10,04 / 100 = (0,1 + 0,183) * 162 =$	45,84 Eur
	Cestovné Nissan Tiida	
	Režijný paušál 4 x 7,81 Eur	31,24 Eur
29.01.2014	Písomné vyjadrenie	61,87 Eur
	Režijný paušál 1 x 8,04 Eur	8,04 Eur
	Spolu	465,33 Eur

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd uložil odporcovi uhradiť pre navrhovateľa trovy konania 465,33 Eur, pretože navrhovateľ mal v konaní plný úspech a odporca nebol v konaní úspešný.

Súd konštatuje, že výpočet trov v podaní zástupcu navrhovateľa zo 17.03.2014 je v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov.

Súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť trovy pre navrhovateľa na účet jeho právneho zástupcu, ktorý je advokátom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.